

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE RADY (UE) NR 792/2011

z dnia 5 sierpnia 2011 r.

w sprawie nałożenia ostatecznego cła antidumpingowego i ostatecznego pobrania tymczasowego cła nałożonego na przywóz niektórych kołowych mechanizmów segregatorowych pochodzących z Tajlandii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

uwzględniając wniosek przedłożony przez Komisję Europejską („Komisja”) po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. ŚRODKI TYMCZASOWE

- (1) Komisja nałożyła rozporządzeniem (UE) nr 118/2011⁽²⁾ („rozporządzenie w sprawie cel tymczasowych”) tymczasowe cło antidumpingowe na przywóz niektórych kołowych mechanizmów segregatorowych pochodzących z Tajlandii.
- (2) Postępowanie wszczęto w wyniku skargi złożonej w dniu 6 kwietnia 2010 r. przez Ring Alliance Ringbuchtechnik GmbH („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących znaczną część, w tym wypadku ponad 50 %, ogólnej produkcji unijnej niektórych kołowych mechanizmów segregatorowych („KMS”). Skarga zawierała dowody *prima facie* wskazujące na dumping wspomnianego produktu i wynikającą z tego istotną szkodę, co zostało uznane za wystarczające uzasadnienie dla wszczęcia postępowania.
- (3) Należy przypomnieć, że zgodnie z motywem 7 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych dochodzenie dotyczące dumpingu i szkody obejmowało okres od dnia 1 kwietnia 2009 r. do dnia 31 marca 2010 r. („okres objęty dochodzeniem” lub „OD”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2006 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badania szkody”).

2. DALSZE POSTĘPOWANIE

- (4) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których podjęto decyzję o wprowadzeniu tymczasowych środków antidumpingowych („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), szereg zainteresowanych stron przedłożyło oświadczenia w formie pisemnej, przedstawiające ich opinie w sprawie tymczasowych ustaleń. Stronom,

które wystąpiły z takim wnioskiem, w szczególności dwóm importerom i tajlandzkiemu producentowi, dano możliwość złożenia wyjaśnień.

- (5) Komisja kontynuowała poszukiwanie i weryfikację wszelkich informacji uznanych za konieczne do sformułowania ostatecznych ustaleń w zakresie dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii. Wizyty weryfikacyjne, o których mowa w motywie 6 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, uzupełniono dalszą weryfikacją przeprowadzoną na terenie przedsiębiorstwa Rima Benelux Holding BV – jedyne go użytkownika, który udzielił odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu dla użytkowników.
 - (6) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić nałożenie ostatecznego cła antidumpingowego na przywóz niektórych kołowych mechanizmów segregatorowych pochodzących z Tajlandii oraz ostateczny pobór kwot zabezpieczonych tytułem cła tymczasowego. Oprócz tego zainteresowanym stronom wyznaczono okres, w którym mogły przedstawić uwagi związane z ujawnieniem tych informacji.
 - (7) Rozpatrzono, a w stosownych wypadkach uwzględniono, ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony.
- 3. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY**
- (8) Wobec braku uwag dotyczących produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego potwierdza się niniejszym motywy 8–11 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

4. DUMPING**4.1. Wartość normalna**

- (9) Należy przypomnieć, że, jak wyjaśniono w motywie 14 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, jedynie jeden tajlandzki producent eksportujący współpracował w ramach dochodzenia i że jego wywóz do Unii w okresie objętym dochodzeniem stanowił całość tajlandzkiego wywozu do Unii. Wspomniany producent eksportujący i jeden współpracujący importer niepowiązany wysunęli twierdzenie, że niezależny ekspert zewnętrzny, który wspierał Komisję podczas wizyty na miejscu u producenta eksportującego, poczynił kilka błędów rachunkowych w swoim sprawozdaniu. Jednym z zadań eksperta było zbadanie procesu nielutowania i stwierdzenie ilości surowców zużywanych przez producenta eksportującego w różnych fazach produkcji. Jak wspomniano w motywie 15 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, w toku dochodzenia wykazano, że producent eksportujący dostarczył niepełnych i nieprawidłowych informacji dotyczących elementów

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ Dz.U. L 37 z 11.2.2011, s. 2.

istotnych z punktu widzenia kosztów produkcji i surowców. Komisja zbadała zarzuty postawione przez producenta eksportującego i jednego importera, dotyczące błędów rachunkowych w sprawozdaniu eksperta, i stwierdziła, że są one bezpodstawne. Wobec tego za potwierdzone uznaje się ustalenia sformułowane w motywie 15 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

- (10) Producent eksportujący i importer zakwestionowali również ustalenia tymczasowe przedstawione w motywach 19–20 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Ich głównym twierdzeniem było, że metodyka użyta do określenia wartości normalnej dla produktów innego typu niż te, dla których określono wartość normalną, doprowadziła do zawyżenia rezultatu obliczeń, ponieważ błędnie oparto ją na średniej arytmetycznej wartości normalnych. Komisja zaakceptowała to twierdzenie, poprawiła metodykę i skorygowała obliczenia wartości normalnych dla wspomnianych produktów innego typu, uwzględniając asortyment produktów tajlandzkiego producenta, co w większym stopniu oddaje jego sytuację.
- (11) Ponadto producent eksportujący twierdził, że zastosowane do kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych (SGA) stawki w wysokości 16 % oraz marża zysku w wysokości 8 % są zbyt wysokie. Producent eksportujący twierdził, że stawka SGA nie powinna przekraczać 12,59 %, tak by odzwierciedlała jego własne SGA po odjęciu krajowych kosztów transportu.
- (12) Należy przypomnieć, że, jak zostało to opisane w motywach 15–17 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, producent eksportujący nie współpracował w ramach dochodzenia i co za tym idzie nie przedstawił danych o swych pełnych kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i administracyjnych. Uwzględniając powyższe, jak również fakt, że nie przedstawiono dalszych informacji o pełnych kosztach sprzedaży, kosztach ogólnych i administracyjnych przedsiębiorstwa, podjęto decyzję, by nadal opierać się na informacjach dostępnych w skardze. Należy dodać, że stawkę SGA w wysokości 16 % uznano za uzasadnioną w świetle dostępnych informacji i w oparciu na możliwych do przeprowadzenia weryfikacjach. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (13) Producent eksportujący twierdził, że zastosowany w tymczasowych obliczeniach poziom zysku w wysokości 8 % jest zbyt wysoki i że powinno się zastosować poziom zysku w wysokości 5 %. Na poparcie tego twierdzenia wysunął dwa argumenty, a mianowicie, że poziom zysku w wysokości 5 % zastosowano do zysku docelowego w analizie szkody i że poziom zysku w wysokości 5 % odpowiadałby poziomowi zysku we wcześniejszych dochodzeniach dotyczących tego samego produktu. Odpowiadając na pierwszy argument, Komisja wskazała, że przy ustalaniu zysku docelowego dla przemysłu unijnego stosuje się inne zasady niż przy ustalaniu zysku docelowego służącego do ustalenia wartości normalnej, a co za tym idzie wysokość tych zysków nie musi być jednakowa. Odpowiadając na drugi argument, Komisja stwierdziła, że rzeczywiście istnieją przesłanki, by użyć tego samego poziomu zysku co we wcześniejszych postępowaniach dotyczących tego samego produktu i zdecydowała się przyjąć to twierdzenie i odpowiednio zmienić poziom zysku użyty w obliczeniach wartości normalnej.
- (14) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń przemysł unijny i producent eksportujący przedstawili kilka uwag. Przemysł unijny nie zgodził się z poprawką dotyczącą marży zysku, twierdząc, że stopa zysku na poziomie 5 % nie wystarczy na pokrycie wymogów rentowności trzech powiązanych przedsiębiorstw zaangażowanych w produkcję i sprzedaż produktu objętego postępowaniem, nie przedstawiając jednak żadnych istotnych argumentów na poparcie tego twierdzenia. W związku z tym twierdzenie to zostało odrzucone.
- (15) Producent eksportujący twierdził, że koszty amortyzacji, budynków i ubezpieczenia, których użyto przy obliczaniu wartości normalnej dla jednego typu produktu, były różne od tych, których użyto w wypadku produktów innego typu, i podnosił, że należy użyć jednolitych danych w stosunku do produktów wszystkich typów. Komisja zbadała zasadność tej skargi i istotnie znalazła błąd w obliczeniach. Wbrew jednak twierdzeniu producenta eksportującego ustalono, że błąd popełniono w obliczeniach wartości normalnej produktów innych typów. Dokonano więc odpowiedniej zmiany wartości normalnej produktów innych typów.
- (16) Producent eksportujący twierdził również, że w przypadku wartości normalnych dla produktów innych typów niż te, dla których ustalono wartość normalną, nie wzięto w wystarczającym stopniu pod uwagę rzeczywistego asortymentu produktów producenta eksportującego. Producent eksportujący powtórzył tutaj swoje twierdzenie, że w stosunku do produktów innych typów powinno się zastosować średnią ważoną wartości normalnych, co odzwierciedlałoby rzeczywisty asortyment produktów producenta eksportującego. Jak wspomniano powyżej w motywie 10, Komisja zgodziła się zrewidować obliczenia wartości normalnej produktów innych typów, tak by uwzględnić rzeczywisty asortyment produktów tajlandzkiego producenta, w wyniku czego obliczono wartość normalną dla małych, średnich i dużych KMS bez względu na rzeczywistą wartość sprzedaży produktu każdego typu. Komisja odrzuciła jednak argument o konieczności dodatkowego uwzględnienia ważonego czynnika opartego na sprzedaży eksportera do Unii, uzasadniając to brakiem istotnych przesłanek przemawiających za tym argumentem.
- (17) Producent eksportujący twierdził ponadto, że użyta przez Komisję metoda obliczenia wartości normalnej oparta na długości kołowych mechanizmów segregatorowych jest nieprecyzyjna i niekompletna i zaproponował nową metodę obliczeń średnich, która dokładniej uwzględniałaby różne długości mechanizmów. Jak wyjaśniono powyżej w motywie 16, Komisja obliczyła wartość normalną dla produktów innego typu niż te, dla których ustalono określoną wartość normalną, i obliczyła wartość normalną odzwierciedlającą małe, średnie i duże KMS.

Obliczenia eksportera uznano za błędne i nastawione na osiągnięcie określonego rezultatu. W związku z tym twierdzenie to odrzucono.

- (18) Wobec braku dalszych uwag niniejszym ostatecznie potwierdza się, z uwzględnieniem zmian omówionych wyżej, treść motywów 15–20 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4.2. Cena eksportowa oraz porównanie

- (19) Producent eksportujący twierdził, że przy kalkulacji kosztów transportu w obliczeniach dumpingowych użyto niewłaściwej waluty. Komisja zaakceptowała to twierdzenie.
- (20) Wobec braku dalszych uwag ostatecznie potwierdza się niniejszym treść motywów 21–24 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dotyczącą ustalenia ceny eksportowej i porównania cen eksportowych z odpowiednią wartością normalną.

4.3. Margines dumpingu

- (21) Producent eksportujący twierdził, że przy obliczaniu marginesu dumpingu nie uwzględniono określonej wartości normalnej produktów dwóch typów. Twierdzenie to przyjęto i dokonano stosownych poprawek.
- (22) Przy uwzględnieniu wspomnianych powyżej zmian w obliczaniu wartości normalnej i porównania oraz po poprawieniu wspomnianego wyżej błędu rachunkowego, dotyczącego ceny eksportowej, ostatecznie ustalona wielkość dumpingu, wyrażona jako wartość procentowa ceny CIF na granicy Unii przed ocleniem, kształtuje się następująco:

Producent eksportujący	Margines dumpingu
Thai Stationery Industry Co. Ltd., Bangkok, Tajlandia	16,3 %

- (23) Jako że współpracujący producent eksportujący reprezentował cały tajlandzki wywóz do Unii produktu objętego postępowaniem, uznano, że rezydualny margines dumpingu należy ustalić na poziomie marginesu dumpingu ustalonego dla tego właśnie współpracującego producenta eksportującego, tj. na poziomie 16,3 %.

5. DEFINICJA PRZEMYSŁU UNIJNEGO

- (24) Wobec braku uwag dotyczących definicji przemysłu unijnego potwierdza się niniejszym ustalenia zawarte w motywach 28–32 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6. SZKODA

6.1. Konsumpcja unijna i przywóz z Tajlandii

- (25) Tajlandzki producent i szereg importerów zakwestionowało tendencje w konsumpcji unijnej ustalone w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych. Podnosili oni w szczególności, że poziom konsumpcji zmniejszył się bardziej niż ustalono to tymczasowo (o około 30 %). Poprosili oni też o wyjaśnienia dotyczące metodyki zastosowanej przez Komisję przy ustaleniu konsumpcji, wskazując, że KMS są objęte pozycją taryfową zawierającą inne produkty.
- (26) Należy nadmienić, że strony zainteresowane postępowaniem co prawda kwestionowały ustalenia związane z konsumpcją, ale nie przedstawiły żadnych dowodów bądź wycień na poparcie swoich argumentów. Nie wskazały one także żadnego błędu w metodyce.
- (27) Co do metodyki, należy przypomnieć, że, jak nadmieniono w motywie 33 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, poziom konsumpcji ustalono na podstawie zweryfikowanych danych dotyczących sprzedaży podanych w kwestionariuszu przez współpracujące strony (dwóch producentów unijnych i tajlandzkiego eksportera; za okres od 2008 r. do OD). Uwzględniając, że KMS z innych źródeł są przedmiotem środków antidumpingowych, przywóz (ze wszystkich źródeł) podlega rejestracji przy użyciu kodów podpozycji w bazie danych zintegrowanej taryfy (TARIC), które to kody określają bardzo dokładnie produkt objęty dochodzeniem. Podpozycji tych użyto – niezależnie od niewielkiej zmiany definicji produktu dokonanej na potrzeby niniejszego dochodzenia – aby zapewnić uwzględnienie jedynie przywozu produktu objętego postępowaniem.
- (28) Wskazując na to, że dane Eurostatu wyrażone są w kilogramach, podczas gdy konsumpcję wyliczono w sztukach, jeden importer zażądał wyjaśnień co do metodyki użytej przy przeliczenia kilogramów na sztuki. Należy więc wyjaśnić, że przy przeliczeniu użyto współczynnika wynoszącego 50 g/sztukę, co jest zgodne z wcześniejszymi postępowaniami i co uznano za odpowiednie w zestawieniu z informacjami podanymi przez tajlandzkiego producenta eksportującego. Należy także dodać, że jeśli Komisja użyłaby dokładnie takiej średniej wagi na sztukę, jaka wynikałaby z informacji dostarczonych przez tajlandzkiego producenta eksportującego, to przywóz z Tajlandii wykazałby w całym okresie badania szkody większy wzrost, i to zarówno w wielkościach bezwzględnych (o 25 % w porównaniu z 19 % stwierdzonymi w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych), jak i w udziałach w rynku (zakres od 11,8 % do 15,5 % w porównaniu z zakresem od 12,0 % do 15,0 % stwierdzonym w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych).
- (29) Jeden importer twierdził również, że przywóz z Tajlandii w rzeczywistości zmalał o 40 % w okresie badania

szkody, ale twierdzenie to opierało się na wartości – a nie wielkości – przywozu dotyczącego całego kodu celnego, a zatem uwzględniło produkty inne od tych, które objęte są dochodzeniem. Argument ten musiano odrzucić.

- (30) W świetle powyższego potwierdza się niniejszym ustalenia motywów 33–40 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dotyczące konsumpcji unijnej (która zmalała o 15 % między 2008 r. a OD) oraz przywozu z Tajlandii.

6.2. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

- (31) Jeden importer twierdził, że analiza szkody jest stronnicza, ponieważ trudną sytuację finansową przemysłu unijnego powinno się rozważać łącznie z sytuacją jednego z przedsiębiorstw z nim powiązanych, które, jak twierdzono, osiąga zyski na rynku KMS. Odnosząc się do tego, należy stwierdzić, że analiza szkody powinna koncentrować się wyłącznie na osiągniętej przez przemysł unijny sprzedaży na rynku unijnym produktu objętego postępowaniem, wyprodukowanego w Unii. Jako że, jak nadmieniono w motywie 69 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, przedsiębiorstwo powiązane, o którym mowa, nie jest producentem w Unii i prowadzi głównie handel produktami nie pochodzącymi z Unii, nie powinno się go uwzględniać w ramach analizy szkody.
- (32) Bez uszczerbku dla powyższego podkreślić należy, że importer nie podał żadnych informacji wykazujących, że wyżej wymienione przedsiębiorstwo powiązane jest w dobrej sytuacji finansowej. Dane liczbowe otrzymane w trakcie dochodzenia pokazują coś przeciwnego, a mianowicie, że przedsiębiorstwo to również znacznie ograniczyło wielkość sprzedaży KMS w okresie objętym dochodzeniem.
- (33) Uwzględniając powyższe, a także w obliczu braku innych uwag dotyczących analizy szkody potwierdza się niniejszym motywy 41–57 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych i uznaje się, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

7. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

7.1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (34) Choć niektóre strony zainteresowane postępowaniem zakwestionowały ustalenia tymczasowe dotyczące wpływu innych czynników (zob. niżej), to żadna z nich nie zakwestionowała tymczasowego wniosku, zgodnie z którym przywóz po cenach dumpingowych z Tajlandii wyrządził szkodę przemysłowi unijnemu. Potwierdza się zatem niniejszym motywy 58–64 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

7.2. Wpływ innych czynników

- (35) Niektóre strony zainteresowane postępowaniem zakwestionowały ustalenia tymczasowe dotyczące wpływu innych czynników, twierdząc, że główne powody szkody to – przemienne – zmniejszenie popytu, konkurencja między producentami unijnymi, przywóz z Indii i szkoda z winy własnej.
- (36) Co do zmniejszenia popytu odsyła się do powyższych motywów 25–30, w których potwierdzono tendencję w konsumpcji stwierdzoną w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych. Odrzucić należy zatem zarzuty, że nie doceniono wpływu, jaki miało zmniejszenie popytu. Należy jednak przypomnieć, że w motywie 67 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych stwierdzono, że spadek konsumpcji rzeczywiście mógł się przyczynić do istotnej szkody poniesionej przez przemysł unijny, choć wpływ przywozu po cenach dumpingowych znacznie spotęgował skutki tego spadku. Wpływ spadku konsumpcji nie był jednak na tyle duży, by przerwać związek przyczynowy między przywozem po cenach dumpingowych a stwierdzoną szkodą.
- (37) Tajlandzki eksporter utrzymywał również, że poniesiona przez przemysł unijny szkoda spowodowana była konkurencją między producentami unijnymi. Głównym argumentem było to, że zmniejszenie udziału w rynku przemysłu unijnego zbiegło się ze zwiększeniem udziału w rynku innych producentów unijnych.
- (38) Odnosząc się do tego, należy stwierdzić, że choć przedstawione przez tajlandzkiego eksportera wyliczenia nie są całkiem prawidłowe, to prawdą jest, że udział w rynku drugiego producenta również wzrósł w okresie badania szkody. Należy jednak przypomnieć, że producent ten, jak wspomniano w motywie 30 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, przywozi znaczne ilości KMS z Tajlandii. Co interesujące, w roku, w którym producent osiągnął wzrost sprzedaży towarów wyprodukowanych i zwiększył swój udział w rynku, osiągnął on też znaczny wzrost sprzedaży KMS z Tajlandii. Co więcej, w roku tym urosł on nawet do rangi istotnego importera tajlandzkich KMS, jako że nabył dużą część tajlandzkiego wywozu. Tak więc, nawet jeśli drugi producent unijny istotnie zdołał przejąć udziały w rynku od przemysłu unijnego, to trudno jest nie dojść do wniosku, że przyczyniły się do tego korzyści uzyskane przez niego w wyniku przywozu KMS z Tajlandii po cenach dumpingowych. Należy przypomnieć, że producent ten został wyłączony z definicji przemysłu unijnego z powodu istotnej, w porównaniu z produkcją własną, działalności w zakresie przywozu.
- (39) Poza tym strony zainteresowane postępowaniem powtórzyły twierdzenie, do którego ustosunkowano się w motywie 69 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, a mianowicie, że przywóz z Indii także wyrządził

szkodę przemysłowi unijnemu. Twierdzenie to oparto na fakcie, że indyjski udział w rynku Unii wynosi 50 %, czyli trzykrotnie więcej niż udział tajlandzki, oraz że analogiczne ceny średnie zmalały o 3 % w okresie między 2009 r. a OD, podcinając tym samym ceny unijne o 24 %. Podkreślono również, że przedsiębiorstwo powiązane z przemysłem unijnym zakupiło istotną część przywozu indyjskiego.

- (40) Nie przedstawiono jednak żadnych nowych argumentów w tym zakresie, a do zarzutów tych ustosunkowano się już w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych. Co prawda poziom przywozu indyjskiego wyrażony w liczbach bezwzględnych był ogólnie wyższy niż przywóz tajlandzki, to jednak w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych wykazano, że przywóz z Tajlandii i z Indii rozwinął się w różnych kierunkach: podczas gdy przywóz z Tajlandii osiągnął ogólny wzrost w okresie badania szkody, i to zarówno w ujęciu bezwzględnym, jak i względnym, to w wypadku Indii zmalał tak przywóz (o prawie 10 %), jak i, w niewielkim stopniu, udział w rynku. Do tego dochodzi fakt, że średni poziom cen indyjskich był wyższy niż tajlandzka cena importowa. Nadto należy nadmienić, że przedsiębiorstwo powiązane z przemysłem unijnym przywozi co prawda KMS z Indii, ale dochodzenie wykazało, że poziom tego przywozu uległ znacznemu obniżeniu w latach, o których mowa w motywie 32.
- (41) Na koniec należy nadmienić, że szereg stron zainteresowanych postępowaniem twierdziło również, że skarżący utracił klientów ze względu na to, że rozpoczął działalność na rynku niższego szczebla poprzez swe przedsiębiorstwo nadrzędne, Ring International Holding (RIH), i że należy dokładnie przyjrzeć się sprzedaży KMS do przedsiębiorstw powiązanych, ponieważ można podejrzewać, że sprzedaż taka nie odbywała się w warunkach pełnej konkurencji. Twierdzenia te odrzucano jednak, gdyż nie były one poparte dowodami, a dochodzenie wykazało, że sprzedaż przedsiębiorstwom powiązanym miała niewielki rozmiar w porównaniu ze sprzedażą ogólną.

7.3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (42) Na podstawie powyższego potwierdza się niniejszym tymczasowe wnioski zawarte w motywach 65–76 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Choć na sytuację przemysłu unijnego miały też wpływ czynniki inne niż przywóz, stwierdza się, że przywóz po cenach dumpingowych z Tajlandii wyrządził istotną szkodę przemysłowi unijnemu w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego, co oparte jest na analizie, w której właściwie rozróżniono i oddzielono wpływ wszystkich znanych czynników od skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych.

8. INTERES UNII

- (43) Dwóch z pięciu współpracujących podczas dochodzenia importerów zareagowało na ujawnienie ustaleń tymczasowych i przedstawiło pisemne uwagi. Jeden z tych importerów złożył, na równi z innym importerem, wniosek o wyznaczenie posiedzenia wyjaśniającego.

Komisja zdecydowała również o przeprowadzeniu wizyty weryfikacyjnej na miejscu u jedynego z użytkowników, który współdziałał w dochodzeniu.

- (44) Nie zgłoszono uwag co do motywów 79–90 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych dotyczących opisu rynku oraz co do części związanej z interesem przemysłu unijnego.

8.1. Importerzy i przedsiębiorstwa handlowe

- (45) Na początek należy przypomnieć, że w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych stwierdzono, że zastosowane środki mogą mieć wyraźnie negatywny wpływ jedynie w stosunku do jednego importera, który produkuje również KMS w Unii. Importer ten nie zareagował na wprowadzenie środków tymczasowych.
- (46) Inny importer, który także złożył wniosek o przesłuchanie przez urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające, zakwestionował głównie wyliczenie marginesu dumpingu, analizę szkody i obliczenie konsumpcji unijnej. Nie wiązało się to jednak z dodatkowymi uwagami na temat analizy interesu Unii.
- (47) Trzeci importer, reprezentujący 20 % ogólnego przywozu z Tajlandii, zwrócił się o wyznaczenie posiedzenia wyjaśniającego, podczas którego wyjaśniono, że wbrew informacjom podanym przezeń podczas dochodzenia nie zaprzestał on całkowicie działalności związanej z KMS – jak to zostało zaznaczone w motywie 92 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych – ale zmienił miejsce wykonywania tej działalności. W trakcie posiedzenia wyjaśniającego importer ten wyjaśnił, że prowadzona przez niego działalność związana z KMS uzupełnia jedynie inną działalność produkcyjną i nie wykluczył przywozu KMS z Tajlandii nawet po wprowadzeniu środków. Ze względu jednak na koszty ogólne związane z rozbudowaną siecią dystrybucji tego importera przywóz taki zależeć będzie od poziomu ceł antydumpingowych oraz od możliwości podwyższenia cen wobec klientów. Importer ten nie poniósłby, z drugiej strony, znacznych negatywnych konsekwencji związanych z zaprzestaniem działalności związanej z KMS, jako że ma ona niewielkie znaczenie w porównaniu z całością jego działalności gospodarczej.

8.2. Użytkownicy

- (48) Jak wspomniano powyżej w motywie 5, odpowiedzi w kwestionariuszu udzielone przez jedynego współpracującego użytkownika zweryfikowano podczas wizyty weryfikacyjnej u użytkownika po wprowadzeniu środków tymczasowych. Użytkownik ten korzysta z wielu źródeł zakupu, w tym z Unii, Indii i Tajlandii. Dokonywał on też przywozu z Chin, ale zmienił źródło dostaw po wprowadzeniu ceł antydumpingowych.
- (49) Przywóz z Tajlandii stanowi około 10 % jego całkowitych zakupów KMS, przy czym przedsiębiorstwo to zdecydowało się wstrzymać przywóz produktów tajlandzkich po wprowadzeniu środków tymczasowych. Mimo

tego, że środki te nie zdają się mieć jak dotąd znaczącego wpływu na sytuację gospodarczą tego przedsiębiorstwa, to wyraziło ono niezadawanie z faktu ograniczenia źródeł dostaw, a w szczególności faktu braku pewności krótkoterminowych dostaw KMS.

- (50) Strony zainteresowane postępowaniem ponownie wysuwały twierdzenia, do których ustosunkowano się już w rozporządzeniu w sprawie ceł tymczasowych, a mianowicie, że wprowadzenie środków doprowadziłoby do ograniczenia źródeł dostaw na rynek unijny. Warto więc w tym miejscu ponownie stwierdzić, że dochodzenie istotnie wykazało, że rynek Unii charakteryzuje się ograniczoną liczbą podmiotów: jest jeden producent w Indiach, jeden w Tajlandii, dwóch w Unii i kilku w Chinach. Celem środków antydumpingowych jest przywrócenie uczciwej konkurencji na rynku unijnym, a nie zapobieżenie przywozowi. Środki te mogą w istocie doprowadzić do zmniejszenia poziomu przywozu, jako że stanowią przeciwwagę dla zakłócającej handel natury tego przywozu. Nie jest to jednak samo w sobie wystarczającym powodem do kwestionowania wprowadzenia środków przeciwko przywozowi po cenach dumpingowych. Można nawet zaryzykować twierdzenie, że zapewnienie uczciwej konkurencji na rynku unijnym gwarantuje na dłuższą metę przeżycie wszystkim źródłom dostaw.
- (51) Przy uwzględnieniu poziomu ostatecznego cła, które jest niższe niż cło tymczasowe, należy się spodziewać, że przywożone z Tajlandii towary nadal będą mogły być wprowadzane na rynek unijny, a dochodzenie wskazało, że istnieją inne źródła dostaw, choć nie ma ich wiele.

8.3. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (52) Przy uwzględnieniu powyższych ustaleń oraz w obliczu braku dalszych uwag potwierdza się niniejszym motywy 77–110 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych i stwierdza się, że w ujęciu ogólnym, na podstawie dostępnych informacji dotyczących interesu Unii, nie ma istotnych przesłanek przemawiających przeciwko wprowadzeniu ostatecznych środków wobec przywozu KMS pochodzących z Tajlandii.

9. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

9.1. Poziom usuwający szkodę

- (53) Wobec braku uwag dotyczących poziomu usuwającego szkodę potwierdza się niniejszym motywy 111–114 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

9.2. Środki ostateczne

- (54) Odnośnie do poziomu opłat celnych niezbędnych do usunięcia skutków dumpingu wyrządzającego szkodę wskazano, że cło antydumpingowe winno ulec obniżeniu

do 6 %, co uzasadniono faktem, że import z Indii nie odbywa się po cenach dumpingowych, a jest o 6 % wyższy od eksportu z Tajlandii. Należy tutaj zauważyć, że cło antydumpingowe nie ma służyć wyrównaniu cen do poziomu cen towarów z innych źródeł, ale wyeliminowaniu zakłócających handel skutków szkodliwego dumpingu.

- (55) W świetle wniosków dotyczących dumpingu, szkody, związku przyczynowego oraz interesu Unii i zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na poziomie najniższego z ustalonych marginesów dumpingu i szkody, zgodnie z zasadą niższego cła. W tym przypadku stawka cła powinna zostać określona odpowiednio na poziomie stwierdzonego dumpingu. Wskutek spadku, który nastąpił od etapu dochodzenia obejmującego środki tymczasowe, jego wysokość ustalono na 16,3 %.
- (56) Na podstawie powyższego stawka ostatecznego cła antydumpingowego dla współpracującego eksportera wynosi 16,3 %.

10. OSTATECZNE POBRANIE CŁA TYMCZASOWEGO

- (57) W świetle skali ustalonego marginesu dumpingu, a także mając na uwadze poziom szkody wyrządzonej przemyślowi unijnemu, uznaje się za konieczne, by ostatecznie pobrać kwoty zabezpieczone w postaci cła tymczasowego nałożonego rozporządzeniem w sprawie ceł tymczasowych do wysokości kwoty cła ostatecznego nałożonego niniejszym rozporządzeniem. Ponieważ cło ostateczne jest niższe niż cło tymczasowe, zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczną stawkę ceł antydumpingowych powinny zostać zwolnione,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych kołowych mechanizmów segregatorowych, objętych obecnie kodami CN ex 8305 10 00 (kod TARIC 8305 10 00 11, 8305 10 00 13, 8305 10 00 19, 8305 10 00 21, 8305 10 00 23, 8305 10 00 29, 8305 10 00 34, 8305 10 00 35, 8305 10 00 36), pochodzących z Tajlandii. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia kołowe mechanizmy segregatorowe składają się z co najmniej dwóch arkuszy lub drutów stalowych z co najmniej czterema przymocowanymi do nich półpierzścieniami z drutu stalowego, które są połączone ze sobą pokrywą stalową. Otwiera się je bądź przez rozciąganie półpierzścieni, bądź też przez użycie małego stalowego mechanizmu spustowego przymocowanego do kołowego mechanizmu segregatorowego.

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego stosowana do cen netto na granicy Unii, przed ocleniem, produktów opisanych w ust. 1 wynosi 16,3 %.

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

ostatecznie pobrane według stawki cła ostatecznego nałożonego na podstawie art. 1 niniejszego rozporządzenia. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczną stawkę ceł antidumpingowych zostają zwolnione.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antidumpingowego na podstawie rozporządzenia (UE) nr 118/2011 zostają

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 5 sierpnia 2011 r.

W imieniu Rady
M. DOWGIELEWICZ
Przewodniczący
